

SENTÈNCIA 10-04 DE 8 DE MARÇ DE 2004

Ponent M.I.: Sra. Marie CONTE

ANTECEDENTS DE FET

I.-RESULTANT: que el Tribunal de Corts va dictar sentència de data 17 de setembre del 2003 en la causa TC-134-1/01 amb la següent part dispositiva:

"FALLEM: que hem de condemnar i condemnem PABLO MIGUEL M. del delictes major d'imprudència amb resultat de lesions i del delictes menor de conducció de vehicle automòbil sota la influència de begudes alcohòliques, amb la concurrència de la circumstància agreujant de reincidència, a la pena de DOS MESOS DE PRESÓ CONDICIONAL QUALIFICADA a indemnitzar a la víctima, a SETZE MESOS DE RETIRADA DEL PERMÍS DE CONDUIR, a la multa de QUATRE-CENTS CINQUANTA (450) EUROS i al pagament de les despeses processals causades.

En concepte de responsabilitat civil, condemnem solidàriament PABLO MIGUEL M. i la Companyia Andorrana d'Assegurances a abonar:

A Bernadette F.N. la quantitat de 13.826,17 Euros.

A la CASS la quantitat de 10.108,91 Euros.

A la Companyia d'assegurances WINTERTHUR la quantitat de 3.661,19 Euros."

II.-RESULTANT: que contra l'esmentada sentència s'interposa recurs d'apel·lació pel Lletrat Ivan ALÍS SALGUERO, advocat de la Companyia Andorrana d'Assegurances, el qual demana que es revoqui parcialment la sentència en el sentit de modificar les indemnitzacions atorgades a la perjudicada, a la CASS i a la Companyia d'assegurances Winterthur, condemnant la Companyia Andorrana d'Assegurances a abonar aquests darrers respectivament les quantitats de 3.513,66 € de 2.798,19 € i 1.293,35 €.

Fa observar que en els dos informes mèdics, la data de consolidació lesional de la perjudicada ha estat fixada al dia 11 de Juny de 2001, de manera que el temps de baixa medico-laboral derivada de l'accident ha d'ésser fixada a 190 dies.

Afegeix que existeix un dubte sobre el fet que la radiculopathia cervical centrada en C5-C6 detectada l'1 de

juliol de 2002, es a dir més d'un any després del primer informe mèdic del 11/04/01 i més d'un any i mig després de l'accident sigui conseqüència d'aquest.

Subsidiàriament en la hipòtesi que el Tribunal considerés d'una part que els 673 dies de baixa reclamats per la víctima haurien de ser indemnitzats, d'altra banda que el grau d'IPP de 6% ha d'ésser retingut, ofereix les indemnitzacions següents:

ITT : 6.232,69 €

IPP : 4.800,00 €

III.-RESULTANT: que també interposa recurs d'apel·lació el Lletat Marc VILA AMIGÓ, demanant que en cap cas en tingui en compte un temps de consolidació de les lesions superior a 190 dies i cap mena d'indemnització per IPP.

Desenvolupa una argumentació similar a la de la companyia Winterthur.

IV.-RESULTANT: que el Ministeri Fiscal compareix i essent les al·legacions dels recurrents relatives a la responsabilitat civil, es remet a la decisió de la Sala Penal.

V.-RESULTANT: que també compareix la lletrada Neus VIVES ARMENGOL, advocada de Bernadette F.N. i de la Companyia d'assegurances Winterthur, oposant-se als recursos formulats en base a la següent argumentació:

- la lesió al nivell de les vertebres C5-C6 ja fou evidenciada en data 19 de desembre de 2000 pel Dr. ALONSO.

- amb anterioritat a l'accident Bernadette F. gaudia de bona salut i no existeix cap element que permeti pensar que la baixa laboral iniciada a rel de l'accident s'hagi perllongat per altres causes.

- S'ha de considerar com a degudament provat que a rel de l'accident la perjudicada pateix una IPP del 6%.

FONAMENTS DE DRET

I.-CONSIDERANT: pel que concerneix a l'IPP, que el metge forense, el Dr. VERDAGUER, en el seu informe final, estima que la víctima conserva seqüeles consistent en una radiculopathia cervical centrada en C5-C6, predominant el costat esquerra observable en E4G, i reduint al 6 % la seva capacitat per treballar.

Que les conclusions de l'informe final de data de 31 de juliol de 2002 estan perfectament motivades, i

fonamentades sobre els exàmens efectuats a Bernadette F. a comptar de la data de l'accident. Que cap element permet atribuir les seqüeles constatades pel Dr. VERDAGUER a un altre eventual accident que el d'autes, observant-se que abans d'aquest, la víctima es trobava en perfecte estat de salut.

Per tant s'ha d'incloure dins l'avaluació del perjudici corporal una IPP del 6%.

Que a més a més, tenint en compte l'edat de la víctima i el grau d'incapacitat, el valor del punt aplicat pel Tribunal de Corts, no és excessiu i es conforme a les sumes habitualment atorgades per la jurisprudència.

II.-CONSIDERANT: d'altra banda, pel que fa a l'ITT, és a bon dret que el Tribunal de Corts relleva que les noves dades objectives, que confirmaven la realitat dels patiments de la víctima i que justificaven les cures i consultes per part d'altres metges per resoldre un problema no solucionat, haurien hagut de fer que el metge forense revisés la seva apreciació original sobre la data de consolidació, que les lesions al nivell de la zona cervical han estat detectades dins els 15 dies posteriors a l'accident; que totes les consultes efectuades posteriorment a l'accident són relatives a les lesions idèntiques; que a més la CASS no ha contestat les renovacions de baixa laboral i ha acceptat d'abonar les prestacions salarials fins el 7 d'octubre de 2002.

Que cap element del sumari no permet pensar que la baixa laboral iniciada a rel de l'accident s'hagi perllongat per altres causes.

Que en aquestes condicions la data del 7 d'octubre de 2002 ha de ser retinguda com la del final del període d'ITT.

Finalment el quantum indemnitzador del període d'ITT, retingut pel Tribunal de Corts, no apel·la cap crítica, en la mesura en la que es pren en compte l'import del salari percebut per la perjudicada en el moment de l'accident, i les sumes abonades per la companyia Winterthur i per la CASS.

III.-CONSIDERANT: Que en aquestes condicions la sentència recorreguda ha de ser íntegrament confirmada.

Vistes la Constitució, El Codi Penal, el Codi de Procediment Penal, la jurisprudència d'aplicació, i altres fonts del Dret del Principat d'Andorra,

La Sala Penal del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra,

D E C I D I M

1.- Desestimar els recursos d'apel·lació interposats per la Companyia Andorrana d'assegurances i per PABLO MIGUEL M.

2.- Confirmar la sentència dictada pel Tribunal de Corts en data 17 de setembre de 2003 en la causa núm. 134-1/01.

3.- Condemnar els recurrents al pagament per meitat de les despeses processals causades pel recurs.

4.- Retornar la Causa al M. Iltre. Tribunal de Corts, amb certificació de la present Sentència, per al seu compliment i execució.

Així, per aquesta nostra sentència, definitivament jutjant, ho manem i signem.